

[Boeck-Hansen.]

den skal jo til syvende og sidst betale hele den Skade, som er anrettet paa Jorden. Dertil kommer, at det maaske ogsaa vilde være bedre, om de private fik Lov til at bringe Jorden i Orden; de kunde muligvis udføre det paa et Tidspunkt, der laa bedre for Driften, de kunde indrette sig saadan, at de først kunde gøre den Jord færdig, der skulde anvendes til Vintersæd til Efteraaret, og maaske vilde der ikke komme saa mange Klager over Resultatet, hvis de selv gjorde det, som naar det offentlige gør det; naar de selv gjorde det, vilde der f. Eks. sikkert komme tilstrækkelig megen Muldjord paa, det tvivler jeg om, der kommer, hvis det offentlige gør det. Paa den Maade kunde man tro, det var bedre.

Jeg vilde ogsaa synes, det var at foretrække, om Amterne, f. Eks. Amtsvejvæsenet, fik Lov til at udføre Arbejdet, ogsaa det tror jeg vilde være billigere. Men det er ikke alene af Hensyn til Lodsejerne og heller ikke af Hensyn til Statskassen, at det foreliggende Lovforslag er fremsat paa den Maade, som det er, der tages aabenbart først og fremmest Hensyn til den meget stigende Arbejdsløshed. Og det lader sig høre. Vi er ganske enige om, at man bør gøre noget virkelig alvorligt for at bekæmpe Arbejdsløsheden, og vi kan derfor meget godt gaa ind paa den Form, som er foreslaaet af den højtærede Minister. Jeg vil imidlertid gerne indskyde, medens jeg taler om Arbejdsløshed, at det kniber svært for Sukkerroedyrkerne at faa den Arbejds-kraft, som de skulde have, og dette er meget kødeligt, eftersom det er af ganske overordentlig stor Betydning, at Sukkerroerne bliver holdt i Orden — det ved vi jo alle sammen. Det kniber ogsaa allerede med at faa Arbejds-kraft til Tørvemoserne. Ogsaa dette er pinligt, for Tørvene skal absolut frem, de skal bruges til Vinter, og det kan blive overordentlig vanskeligt endda at faa den tilstrækkelige Brændselsmængde frem til Vinter. Her er der maaske alligevel noget, man skal tage Hensyn til i denne Sammenhæng, men i øvrigt er de Konserverative fuldt ud enige i, at der bør ofres meget paa Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Det er en Ting, som vi maa gøre vort yderste for at bekæmpe.

Arbejdsløsheden vokser, det kommer vi ikke uden om. Det er ikke, fordi der mangler Arbejde her i Landet, her er saamænd Arbejde nok, men der er en pinlig Mangel paa Raastoffer, og dette foraarsager, at det Arbejde, som foreligger, ikke kan blive udført. Vi har jo, som vi alle ved, en meget

stor Bolignød. Den har nu været en halv Snes Aar, og den er ikke blevet ringere ved, at der er adskillige Bygninger, der er lagt i Grus under den Krig, som nu er overstaet. Jeg tænker for øvrigt ogsaa paa vor dejlige Ø derude i Østersøen, hvor en By som Nekso, ja, for Resten ogsaa Rønne, er blevet lagt i Grus, fordi de overvundne Tyskere var saa obsternasige, som de var.

Ogsaa her er der meget Arbejde at udføre. Vore Veje og vore Jernbaner trænger ogsaa stærkt til at faa noget gjort ved sig. Vi har jo endogsaa hørt, at en Generaldirektør har fralagt sig Ansvaret for, at han havde glemt at sørge for at holde Banerne i Orden — jeg tænker paa Himmerlandsbanen. Jeg synes nu nærmest, det var Pligtforsømmelse fra hans Side. Naa, det blev ogsaa udbedt under den forrige Trafikminister. Han vilde ikke have, at hans Vælgere skulde komme til Skade paa Banen deroppe. Rigsdagen har ogsaa vedtaget store Havneudvidelser, og den private Industri har meget Arbejde, den skal have udført — jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at der skal anvendes mange, mange Millioner Kroner, for at Industriens Produktionsapparat kan komme i den gode og solide Tilstand, som det var i før Krigen. Men ogsaa der kniber det i højeste Grad med Raastoffer, saa vi ser med de allerstørste Forventninger hen til den højtærede Handelsministers Rejse, om den kunde medføre bedre Forhold. Det er aldrig gode Tegn, naar Socialministeren viser sig! Det er, som naar en Moder viser sig med Levertran. Det er ikke morsomt for Børnene. Det er heller ikke morsomt, naar Socialministeren viser sig, for saa er der noget galt med Vitaminerne, saa er der noget, der skal hjælpes paa. Men det er der ikke noget at gøre ved. Levertran smager ikke godt, men det maa altsaa til i dette Øjeblik.

Disse Tankgrave, disse Skydehuller, disse Løbegrave, og jeg vil for Resten gerne tage de store Vejspærringer med, som navnlig findes oppe i Thy og Vendsyssel, har været der længe nok, dem skal vi se at faa væk, og det hurtigst muligt. Vi kan i og for sig ogsaa være glade for den Maade, hvorpaa de kommer væk, for det var blevet langt, langt dyrere, hvis de skulde have været jævnet med Jorden af f. Eks. Englænderne under Kamp. Uha, saa var det blevet langt, langt dyrere! Derfor kan vi være glade for, at vi faar Lov til at jævne dem med Jorden med danske Hænder.

Jeg forstaar paa Bemærkningerne, at Arbejdet skal udføres af Entreprenører, og det tror jeg vil være klogt. Jeg tror, det vilde være rigtigst at udbyde dette Arbejde